

"En política, l'ahir és hi

Joan Huguet, actual president del Consell Insular de Menorca i ex-vice-president del Govern Balear, fa un repàs a la seva trajectòria política dins el Partit Popular.

El 1982, els homes d'Aliança Popular de Menorca, encapçalats per una dona, Victòria Florit, van anar a buscar-lo per primera vegada per incorporar-lo al partit. Llavors era "es fill d'en Paco Huguet, es camioner", que va ser batlle de Ferreries i diputat provincial de Balears en els anys 70. Tothom el coneixia com "en Joan, es mestre". Joan Huguet tenia 28 anys i era el director de l'Escola Francesc d'Albranca des Migjorn Gran. Els dirigents d'AP-Menorca es van regirar. Esglaiats, observaren, a la paret de la caseta humil on residia, dos pòsters, entre d'altres: el Che Guevara i un altre de Jesucrist amb el lema "se busca".

L'any següent entra en AP i, malgrat que des de la dreta dura és mal vist —"aquest és un roig infiltrat", no s'amaguen de dir—, encapçala la candidatura al Consell Insular de Menorca. Guanyen el PSOE i l'Agrupament d'Esquerreres-PSM, però el president del Govern Balear i d'AP-Balears, Gabriel Cañellas, ja s'ha fixat en aquell jove de Ferreries amb qui només havia parlat una vegada durant la campanya.

—Joan, vine a Palma, que vull rallar amb tu —era la veu de Cañellas per telèfon després d'aquelles eleccions autonòmiques de 1983.

El mestre d'escola no podia intuir les intencions de qui governa Balears des de fa 11 anys.

—I tu, què trobes? Com t'aniria això de ser vice-president del Govern Balear? —la pregunta de Gabriel Cañellas va sorprendre Huguet. Ara l'esglaiat era ell.

—No ho sé, de ver —el menorquí va quedar petrificat.

—Ho provam? —va insistir el president.

—Idò, ho provam —Huguet es va convertir així, als 29 anys, en vice-president del Govern Balear. Era la segona vegada que parlava amb Gabriel Cañellas.

En sortir de la seu del partit no era prou conscient de la passa que havia fet. Va exercir la vice-presidència fins el setembre de 1991, any en què, gràcies a una moció de censura, provocà la caiguda del socialista Albert Moragues i va assumir la presidència del Consell Insular de Menorca. D'altra banda, des de 1983 és el president del Partit Popular de Menorca, que ha passat de l'oposició a primera força política de l'illa.

—Què és més difícil, la vice-presidència del

Govern Balear o la presidència del Consell de Menorca?

—Són dos càrrecs i dues responsabilitats ben distintes. Com a vice-president del Govern autonòmic tenia la responsabilitat de la coordinació de l'executiu i alhora exercia les funcions de portaveu. També hi havia la feina a la comissió tècnica interinsular i copresidir amb el ministre de torn les reunions de la comissió mixta Govern Balear-Govern central pels traspassos de competències. La vice-presidència és un càrrec molt institucional de representació, on assumeixes la imatge pública del Govern a través de les intervencions davant el Parlament i els mitjans de comunicació. En canvi, el càrrec de president del Consell Insular té unes altres connotacions; fas una gestió pública més directa, amb un dia a dia molt viu i intens. En aquest sentit és més difícil ser president del Consell que vice-president del Govern.

—*Es penedeix d'haver presentat la moció de censura que en 1991 el va dur a la presidència del Consell de Menorca?*

—Crec que hi havia motius suficients, i el temps ens ha donat la raó; vam actuar correctament. En primer lloc, per la situació d'inestabilitat que s'havia creat en la primera institució menorquina com a conseqüència dels resultats electorals d'aquell any. El PP, amb sis consellers, era la força política més votada, enfront d'una Entesa (dos consellers) que no volia participar en el govern del Consell Insular. El PSOE no podia governar amb cinc consellers quan en l'oposició n'hi havia vuit. Per altra banda, la moció de censura va ser plenament legítima. El PP va assumir la presidència del Consell de Menorca i encetà una etapa d'equilibri i de gestió, com els fets han demostrat posteriorment.

—*Tornarà a encapçalar, en les eleccions de 1995, la candidatura a la presidència del Consell de Menorca?*

—Així ho ha acordat per unanimitat el comitè electoral insular, format pels presidents de les agrupacions locals.

—*Però el president del partit deu manar més que els altres, oi?*

—Som un més, i estic orgullós d'encapçalar el PP-Menorca, on les decisions es prenen de forma col·legiada i consensuada en els òrgans de direcció. Hi pot haver debat i discrepància, però

"La vice-presidència és un càrrec molt institucional de representació, on assumeixes la imatge pública del Govern a través de les intervencions davant el Parlament i els mitjans de comunicació. En canvi, el càrrec de president del Consell Insular té unes altres connotacions; fas una gestió pública més directa, amb un dia a dia molt viu i intens. En aquest sentit és més difícil ser president del Consell que vice-president del Govern."

òria i el demà és futur"

JOSEP PONS

quan s'arriba a un acord, tothom fa pinya i el respecta. Aquesta és la nostra força.

—Com es troba el procés d'elecció dels candidats per a les eleccions de 1995?

—Els vuit ajuntaments de Menorca són importants. Allà on governem —Alaior, es Mercadal, Sant Lluís, es Castell i Ciutadella— no hi ha tanta frissera, perquè la gestió feta és el millor aval. Ara treballem en els municipis —Maó, Ferreries i es Migjorn— on aspiram a obtenir la majoria. A final d'any volem tancar el procés de nominació dels números u per al Consell Insular i els ajuntaments.

—Des de 1983, amb una AP a l'oposició, fins avui, amb un PP que és la primera força política de Menorca i amb majories aclapadores. Quin és el secret?

—En 1983, quan em vaig fer càrrec de la presidència d'AP a Menorca, teníem 3.000 vots. Avui superem els 16.500. El primer objectiu que vaig fixar fou que a la nostra illa es donaven les circumstàncies adients per crear un pro-

jecte polític menorquinista que aglutinàs el centre-dreta sociològic. Per tant, calia promoure una política d'incorporacions. Vaig ser qualificat d'utòpic i d'ingenu amb 29 anys, però els fets m'han donat la raó. AP, primer, i el PP, ara, han incrementat, elecció rere elecció, el seu suport i avui és el primer partit de Menorca.

—1995 significarà la definitiva consolidació i aprovar assignatures pendents com l'Ajuntament de Maó?

—No vull caure en un fals optimisme. Tenc el cap fred i els peus en terra. Com diu Margaret Thatcher, encara que no estigui massa de moda esmentar-la, no ni ha cap més enquesta vàlida que la d'ensoldemà de les eleccions.

—La divisió de l'esquerra menorquina incrementa les expectatives pel PP?

—Si no es demostra el contrari, l'esquerra encara té capacitat —dubtosa, si més no— de fer anàlisis. I és evident que la divisió els perjudica. Saben que haurien de renunciar a la ideologia i anar en contra de tot allò que representa el PP. En canvi, nosaltres actuam amb la convicció de les nostres idees en benefici de tota la societat menorquina.

—I on és avui la tradició d'esquerres i republicana de Menorca?

—França és una república, però hi ha partits de centre i de dreta. Es va acabar el mite que republicà significa ser de d'esquerres i els monàrquics són de dretes. Vaig aprendre una lliçó que em donà un home de 104 anys, ple de vida, en Joan Riudavets des Migjorn, quan en 1993 va venir el rei Joan Carles a Menorca. Riudavets, republicà de tota la vida, va dir al rei: "si vostè es presentàs a les eleccions, jo el votaria". Crec que avui la societat menorquina, i tot Espanya, ha acceptat la monarquia constitucional i ha superat el debat república sí o no. Cap partit d'àmbit estatal es planteja tornar a la república.

—Tres anys després de fer-se càrrec de la presidència del Consell de Menorca, què ha resolt el seu govern?

—Destacaria haver impulsat una solució definitiva al problema dels residus sòlids urbans. Hem arribat a una solució institucional que ens permet posar en marxa la planta de compost. Aquest és un problema que s'arrossega a Menorca des de fa més de deu anys. Avui, els vuit alcaldes de l'illa, amb independència de colors polítics, han constituït amb el Consell de Menorca el Consorci Insular. La solució consistirà a transformar els residus orgànics en compostatge i es podran tancar immediatament els abocadors controlats.

—A l'octubre de 1993 el comitè MAB de la

UNESCO (*Home i biosfera*) aprovà la declaració de la Reserva de la Biosfera de Menorca. Què significa això per l'illa?

—Constitueix un reconeixement implícit i explícit dels valors naturals, ambientals, paisatgístics i patrimonials que té Menorca en el dia d'avui. Vull dir amb això que aquesta declaració no s'ha atorgat "a benefici d'inventari". És gràcies al fet que la Menorca d'avui reuneix les condicions exigides per la UNESCO. I implica compatibilitzar un creixement econòmic sostenible sense malmetre el patrimoni natural.

—Significarà un fre a l'activitat dels sectors econòmics?

—Reserva de la Biosfera no significa "reserva natural" on no sigui possible l'activitat humana. Al contrari, a Menorca es fa compatible protecció amb activitat econòmica turística, industrial, i agrícola-ramadera. En aquest sentit, que tota una illa com Menorca hagi estat declarada Reserva de la Biosfera amb uns assentaments humans i aquesta activitat econòmica significa una experiència mundial.

—Cal, per tant, disposar d'instruments globals de planificació del sòl. Per quan el Pla d'Ordenació Territorial de Menorca?

—Tal com hem concebut la gestió de la Reserva de la Biosfera, aquest pla insular d'ordenació del territori constitueix un element del Programa de Desenvolupament Sostenible de l'Illa de Menorca. Les feines s'han començat amb treballs sectorials previs. Per a elaborar-lo, esperam comptar amb una aportació important a càrrec del Programa Life de la UE.

—Es partidari de la supressió de la Delegació del Govern a Menorca?

—Si en cap indret d'Espanya té sentit que l'administració perifèrica de l'estat sigui gestionada per òrgans de govern propis és en una comunitat insular, com Menorca. Tot comença i acaba a la mateixa illa. Menorca seria un lloc adient per posar en pràctica la proposta d'administració única propugnada per Manuel Fraga. En aquest sentit, desapareixeria l'actual Delegació del Govern central.

—Què respon a l'acusació que no s'avança en el traspàs de competències als consells insulars?

—Com diuen els pagesos, en haver mesurat, sabrem quantes n'hem fet. El programa del PP per als quatre anys 1991-1995 preveu que els consells assumiran les competències delegades pel desaparegut Consell General Interinsular. Ja s'ha fet. En aquesta legislatura ja s'ha transferit cultura i esports, que és competència plena dels consells. El nivell de compliment del programa és ara del 75%. Està en tràmit parlamentari la

JOSEP PONS

"Som un home del Partit Popular i faré allò que disposi el partit. És cert que m'agrada l'activitat política i 'fer política'. No vull negar que després de la meva experiència com a vice-president de la comunitat autònoma, en acabar l'etapa de president del Consell Insular de Menorca, m'agradaria treballar en la política espanyola."

transferència d'agricultura i ramaderia, i en aquesta matèria les dificultats no consisteixen en la manca de voluntat, sinó en la complexitat d'aquesta competència. Qui marca les directrius en política agrària és la UE, perquè l'estat va transferir sobirania, i Europa no reconeix cap altre interlocutor que els estats membres i les comunitats autònomes. Per tant, que els consells insulars aconseguisquin la competència en agricultura i ramaderia és molt complicat jurídicament, però malgrat aquestes dificultats el Govern Balear ha presentat una proposta a la comissió tècnica interinsular. Per altra banda, abans de finalitzar la legislatura els consells faran seva una competència poc important des del punt de vista econòmic, però sí administratiu: les activitats classificades.

—Menorca és la terra amb un major índex d'ús del català. Quin és el programa de normalització lingüística del Consell?

—Hem impulsat l'ús normal de la llengua catalana, pròpia de Menorca, en totes les activitats de la institució, escrits, ple i comissions, retolació, actes, anuncis. La llengua de comunicació normal és la llengua pròpia. Pensem en menorquí, rallam en menorquí. El 90% de la població de l'illa ho fa així, sense problemes. A les escoles també és molt alt el percentatge d'ús de la llengua, sobretot en els nivells d'ensenyament d'EGB i ESO. El fet més important és que a Menorca no hi ha conflicte lingüístic, i a més tenim un tresor que cal mantenir: les nostres paraules i expressions pròpies.

—El seu futur polític és a Madrid?

—En política, l'ahir és història i el demà és futur. Fer futur sempre és molt arriscat. Allò que avui és el present, en menys de 24 hores pot baratar radicalment. Senzillament, som un home del Partit Popular i faré allò que disposi el partit. És cert que m'agrada l'activitat política i "fer política". Ningú té dret a queixar-se perquè ningú ens obliga a estar en aquesta activitat. No vull negar que després de la meva experiència com a vice-president de la comunitat autònoma, en acabar l'etapa de president del Consell Insular de Menorca, m'agradaria treballar en la política espanyola.

—És Joan Huguet el Canellas de Menorca?

—És en Joan Huguet i punt, com Canellas és Gabriel Canellas i no és l'Aznar de les Balears. Cadascú té la seva personalitat, és com és. És cert que el meu pare polític i el meu mestre és el president Canellas, i d'ell he après molt, però també crec que en política la imitació per si mateixa no condueix a res. No existeixen dobles, i cal tenir iniciativa, imaginació i capacitat.

Josep Pons